

65
29. apríl

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Raufarhöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Raufarhöfn takmarkast af línu, sem dregin er úr norðausturhorni Raufarhafnarhöfða í Hólshöfðatá.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Presthólahrepps kýs 3 manna hafnarnefnd til 4 ára í senn, og hefur hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar og yfirumsjón atvinnu- og samgöngu- málaráðuneytisins, framkvæmd hafnarmála og effirlit með höfninni. Sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum er henni lúta og annast fjárhald hafnarsjóðs, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

3. gr.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til hafnarframkvæmda eftir tillögu hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast og úrskurðast með þeim.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má innheimta með lögtaki.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hreppsnefnd ræður hafnarstjóra, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tefja fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru framin.

6. gr.

EKKI MÁ KASTA seglfestu, ösku, kolum, eða neinu öðru sem valdið getur skemmdum á höfninni, né flytja það frá landi út í höfnina. Sama gildir og um síldar- og fiskúrgang, nema með leyfi hafnarstjóra,

7. gr.

Ekki má gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hreppsnefndar komi til.

65

29. apríl

IV. KAFLI

Um leigu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi affermingu annarra skipa, og skal þeim í hvert skipti skylt að hlíta boði hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega skip leggjast svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má eigi leggjast svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boði hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

9. gr.

Ekkert skip má skilja eftir mannaust á höfninni, nema með leyfi hafnarstjóra.

10. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið fyrir kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Kostnaðinn má taka lögtaki.

V. KAFLI

Um lesta- og ljósagjald.

11. gr.

Öll skip, er leggjast við festar innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undanþekningum, er síðar getur, skulu greiða hafnargjöld er hér segir:

- a. Skip, 8 smálesta og stærri, sem eru skrásett á Raufarhöfn og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, 50 aura fyrir hverja smálest.
- b. Innlend veiðiskip greiði 10 aura fyrir hverja smálest í hvert skipti er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 2 krónur.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, skulu greiða 20 aura fyrir hverja smálest. Þó er hafnarnefnd heimilt að lækka gjald þetta, eða fella burtu, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

Undanþegin þessu gjaldi eru þó herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til visindalegra rannsókna, og skip, sem leita hafna vegna sjóskemmda.

- d. Liggja skip lengur en 14 daga á höfninni í einu, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skipið verið tekið á land til aðgerðar, teltst sá tími ekki, sem það stóð uppi,

65

12. gr.

29. apríl

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, skulu greiða ljósagjald þannig:

- a. Skip, sem getur um í 11. gr. a-lið, 3 krónur á ári.
- b. Skip, sem getur um í 11. gr. b-lið, greiði 2 krónur í hvert skipti, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 10 krónur á ári.
- c. Öll önnur skip greiði 1 eyri fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 3 krónur.

VI. KAFLI

Um vörugjald.

13. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru og affermdar á höfninni, með þeim undanþágum, er um getur í næstu greinum.

14. gr.

Fyrir vörur skips, sem samkvæmt farmskrám eru atlaðar til umhleðslu, og eiga aðeins að leggjast á land um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar með farmskránni, greiðist ekkert gjald.

15. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar báta og skipa, sem flutt er úr landi.
- c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) eða í herskip.

16. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrám skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann látið hvenær sem er ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiði skipið kostnaðinn.

17. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hver 100 kg kol, salt og aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd og ekki er tekið sérstakt vörugjald af eða undanþegnar.
2. flokkur: Gjald 35 aurar af hverjum 100 kg olíum og benzíni.
3. flokkur: Gjald 5 aurar fyrir hverja tóma tunnu, uppsetta eða í stöfum.
4. flokkur: Gjald 10 aurar af tómfötum, uppsettum eða í stöfum.
5. flokkur: Gjald 2 aurar af hverju kg af kryddi.
6. flokkur: Gjald 1 eyrir af hverju kg af sykri til kryddsöltunar.
7. flokkur: Gjald 2 aurar af hverju teningsfeti af öllum vörum, er reiknast eftir rúmmáli.

B. Útfluttar vörur:

65

29. apríl

1. flokkur: 10 aurar fyrir hver 100 kg af saltfiski.
2. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg af ísuðum fiski.
3. flokkur: Gjald 14 aurar fyrir hver 100 kg af frystum fiski.
4. flokkur: Gjald 14 aurar fyrir hver 100 kg af síldarmjöli og fiskimjöli, lýsi og öðrum vörum, er reiknast eftir þyngd og ekki eru undanþegnar vörugjaldi.
5. flokkur: Gjald 15 aurar fyrir hverja tunnu saltsíldar.
6. flokkur: Gjald 30 aurar fyrir hverja tunnu af kryddsíld, sykursaltaðri eða flattri.
7. flokkur: Gjald 2 aurar af hverju teningsfeti af vörum, er reiknast eftir rúmmáli.
8. flokkur: Gjald 10 aurar af hverri sauðkind.
9. flokkur: Gjald 1 króna fyrir hvern stórgrip.

18. gr.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau áður en skipið fer úr höfn.

Gjalddaga fyrir árgjöld ákveður hafnarstjóri.

19. gr.

Gjald fyrir vörur þær, er um getur í 17. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Raufarhöfn, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslum. standa skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða afgreiðslumaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, er vörurnar flytur, er komið á höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfn, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð renna í hafnarsjóð.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur skulu þær ákveðnar af 3 dómkvöddum, óvilhøllum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð fór fram.

Yfirmat skal fara fram af 5 dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt. Ef matsupphæð verður eigi breytt meir en nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, að öðrum kosti greiði hinn aðilinn kostnaðinn.

21. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarstjóri tekur gilda.

22. gr.

Enginn skipstjóri má vænta að fá afgreiðslu hjá lögreglustjóra eða umboðsmanni hans, nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, er hann á að greiða,

65
29. apríl

23. gr.
Hverja þá skipun, er samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipum, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og ekki heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt og skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

24. gr.
Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 68 11. júní 1938, um hafnargerð á Raufarhöfn, til að öðlast gildi 15. maí 1941, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld hafnarreglugerð fyrir Raufarhafnar-kauptún frá 31. júlí 1931.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. apríl 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

66
2. maí

AUGLÝSING

um staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar nr. 41 31. marz 1928.

Samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919 og lög nr. 88 11. júní 1938, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hér með staðfest eftirrituð

SAMÞYKKT

um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjar.

1. gr.
Í stað orðanna „frá kl. 11½“ í 67. gr. komi: frá kl. 12.

2. gr.
Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 2. maí 1941.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.